Medium : AD geld &recht.nl
Bereik : 100 518

Datum : 27 maart 2009

GELD & RECHT

Ouderschapsplan goed

Scheiden doet lijden. Dat geldt niet in de laatste plaats voor de kinderen. Gaat het nieuwe, sinds 1 maart verplichte ouderschapsplan daar wat aan veranderen ?

Tekst: Michiel van de Peppel **Illustratie:** Dreamstime

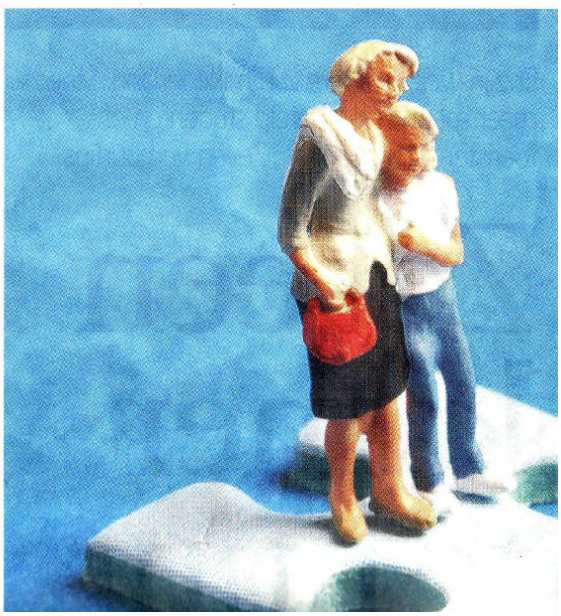

Ouders met minderjarige kinderen die uit elkaar gaan, moeten sinds 1 maart een ouderschapsplan met elkaar opstellen voordat de rechter de echtscheiding in behandeling neemt. Zo worden vader en moeder gedwongen om persoonlijke frustraties even opzij te zetten in het belang van de kinderen. Maar advocaten hebben gemengde gevoelens bij deze nieuwe wet.

Het ouderschapsplan bestond al een tijdje, maar vanaf 1 maart is het wettelijk verplichte kost voor getrouwde of samenwonende ouders die gezamenlijk het gezag over de kinderen hebben.

Zonder zo'n ouderschapsplan geeft de rechter geen toestemming voor ontbinding van een huwelijk of samenlevingsovereenkomst. Het plan moet voldoen aan een aantal minimumeisen. Zo moeten er regelingen voor omgang, zorg, onderwijs en alimentatie in staan. Ouders hebben elkaars toestemming nodig bij belangrijke beslissingen over de kinderen.

„Indien gewenst kunnen ook aanvullende afspraken worden vastgelegd in het ouderschapsplan," zegt Marjoleine de Boorder van advocatenkantoor De Boorder Schoots. Ze is scheidingsbemiddelaar en voorzitter van de vereniging Collaborative Divorce, een vereniging die pleit voor goed onderling overleg en het inzetten van overlegadvocaten tijdens de scheidingsprocedure. „In het ouderschapsplan kunnen afspraken worden gemaakt over woonlocatie, medische zorg of school."

Over de gewone dagelijkse beslommeringen moeten ouders zelf kunnen blijven beslissen, benadrukt Marjoleine De Boorder. „Hoe laat Jantje bruinbrood te eten krijgt en of hij wel of niet bij Pietje mag spelen, zijn zaken die niet groot genoeg zijn om in een ouderschapsplan op te nemen."

Het ouderschapsplan is beslist geen papieren tijger, meent De Boorder. „Als ouders met minderjarige kinderen geen goed plan aan de rechter voorleggen, zal hij de scheiding of ontbinding van het samenlevingscontract niet goedkeuren."

En als er wel een ouderschapsplan ligt, maar er zijn nog meningsverschillen op onderdelen, kan hij een mediator aanwijzen. Die moet proberen de partijen nader tot elkaar te brengen. Als hij daar niet in slaagt, hakt de rechter alsnog zelf de knoop door.

Maar zo ver zal het volgens De Boorder niet snel meer komen. „In de praktijk zie je vaak dat een stukgelopen onderhandeling weer wordt opgepakt als ouders worden gedwongen om met elkaar te praten. Dan gaat de knop ineens om en zitten vader en moeder weer als verstandige mensen om de tafel. Dit wettelijk verplichte zetje in de rug zie ik dan ook als nuttig."

Vaders en kinderen waren de grootste verliezers bij een echtscheiding.

Haar collega Ditte Vrolijks van advocatenkantoor Ariens Schoonderbeek Damman is sceptischer. Volgens haar is de wet te vaag om weigerachtige ouders werkelijk te kunnen dwingen tot redelijkheid.

„In deze wet staat dat als het ouderschapsplan redelijkerwijs niet kan worden overgelegd aan de rechter, de ouders hun afspraken ook op een andere manier mogen maken. Probleem is alleen dat niet duidelijk staat omschreven wat 'redelijkerwijs' is en wat die 'andere manieren' zijn. Daarover moet de rechter oordelen. En op dit moment is nog niet bekend hoe rechters hiermee zullen omgaan."

Collega Marjoleine de Boorder vindt de nieuwe wet echter wel degelijk een vooruitgang, vooral omdat de positie van kinderen en vaders verbetert. Zij waren vaak de grootste verliezers bij een echtscheiding.

In 2007 had 35 procent van de kinderen na een echtscheiding geen of nauwelijks contact meer met één van de ouders, bijna altijd de vader.

„De kinderen worden meestal aan de moeder toegewezen," beschrijft De Boorder de praktijk. „Als zij niet wenst te onderhandelen, frustreert ze vaak de omgang van de vader met de kinderen. Nu zijn vader en moeder verplicht om samen afspraken te maken en moeten ze zich daar ook aan houden. Het ouderschapsplan heeft de wettelijke status van een contract met bindende voorwaarden. Een afspraak eenzijdig veranderen kan alleen met tussenkomst van de rechter. Die zal bij toetsing een stuk kritischer zijn dan voorheen, en de belangen van beide ouders gelijkwaardig wegen."

Vrolijks blijft echter minder positief. „In de praktijk kan de vader

SCHEIDING

Wat staat er in een ouderschapsplan

Een ouderschapsplan voor de kinderen van ouders die gaan scheiden, is sinds 1 maart verplicht. Zonder zo'n plan geeft de rechter geen toestemming tot ontbinding van huwelijk of contract. Het plan kan de volgende punten bevatten:
- Keuze van de school, bijvoorbeeld christelijk of openbaar. En hoe komen ze daar, wie haalt ze en brengt ze, wie draait voor de eventuele kosten op?
- Lidmaatschap van een sportclub en betaling daarvan.
- Medische (na)zorg, zeker als er sprake is van een probleem.
- Wat gebeurt er met de vakanties, niet alleen in de zomermaanden, maar ook met Kerstmis of Pasen.
- Beheer van financiële zaken, zoals spaarrekeningen. Blijven de ouders een jaarlijkse bijdrage storten?

Ook over de dagelijkse zorg kunnen afspraken worden gemaakt. Het gaat dan eigenlijk over de manier van opvoeden.

AD www.AD.nl
VRIJDAG 27 MAART 2009 NL

NU OP GELDENRECHT.NL

Op de website www.geldenrecht.nl nog veel meer informatie over financiën en de rechten van de consument.

Woekerpolis SNS

SNS Reaal is de vierde verzekeraar die zijn woekerpolissen compenseert. Hoe ziet de regeling eruit?

Nog ev

Dit weeke
Alles over
www.gelde

voor kinderen

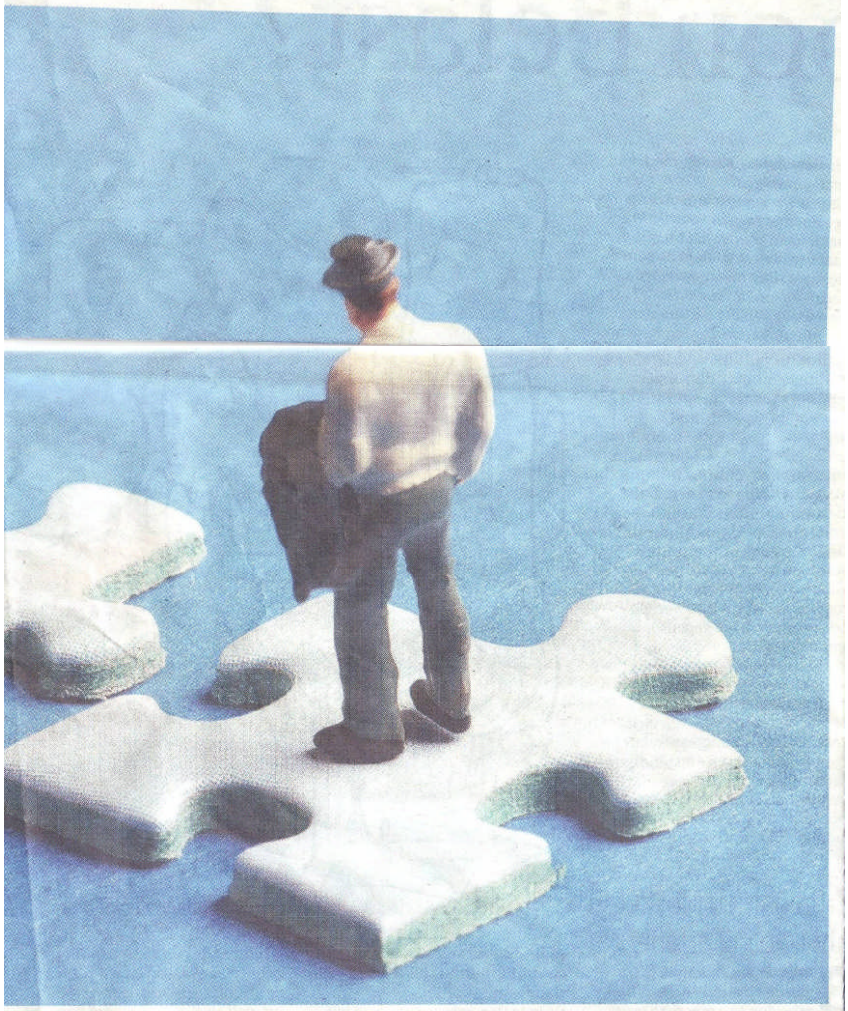

zijn ex nog steeds niet dwingen om het ouderschapsplan na te komen. Als moeder het plan niet nakomt, moet de vader weer naar de rechter stappen. De wet biedt niet meer sanctiemogelijkheden dan voorheen en rechters zijn terughoudend in het uitdelen ervan in zaken waarbij kinderen betrokken zijn. Het komt er op neer dat de moeder die het kind helemaal aan de vader wil onttrekken, hierin ook onder de nieuwe wetgeving zal slagen."

Volgens Vrolijks heeft deze wet nog een grotere zwakte. „Ouders kunnen ook nu niet door de rechter worden gedwongen tot overleg. Deelname aan een gesprek met een mediator gebeurt nog steeds op basis van vrijwilligheid. Daarom heb ik twijfels of het verplichte ouderschapsplan een succes wordt."

Hoewel De Boorder over het algemeen positiever over de nieuwe wet is dan haar collega, kan ze zich in deze kritiek wel vinden.

„Wat in deze wet ontbreekt, is verplichte begeleiding van een mediator of overlegadvocaten. Een gemis, want deze wet is ook bedoeld voor partners die in een ernstige conflictsituatie zijn beland. Juist dan is begeleiding en sturing een belangrijke voorwaarde voor een succesvol gesprek over de kinderen."